

VURDERING AF ERHVERVSØKONOMISKE KONSEKVENSER

Titel på bekendtgørelse: Bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Bekendtgørelsen udstedes i medfør af § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger, som ændret ved lov nr. XX af XX.

Bekendtgørelsen indeholder nye regler for, hvilke prismodeller udbydere af visse betalingsinstrumenter kan pålægge betalingsmodtagere ved driften af et betalingssystem i den fysiske handel, samt hvordan betalingen i henhold til prismodellerne skal beregnes.

Bekendtgørelsen omfatter nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark, når betalingstransaktionen afvikles med et betalingsinstrument forsynet med chip omfattet af § 7, nr. 18, i lov om betalinger.

Bekendtgørelsen indeholder en række ændringer i forhold til den nuværende bekendtgørelse.

Betalingsmodtagerne (forretninger i fysisk handel) får med den nye bekendtgørelse mulighed for at vælge imellem to prismodeller. Forretningerne kan vælge at betale efter en abonnementsmodel eller efter en model, hvor betalingsmodtager betaler en procentvis sats per transaktion. Bekendtgørelsen introducerer således en ny prismodel, hvorefter forretningerne har mulighed for at betale en procentsats af transaktionsværdien i stedet for en fast abonnements-sats. Den nye prismodel med procentvis afregning medfører i relation til Dankortet, at den enkelte forretning betaler en del af omkostningerne til Dankort-systemet i forhold til forretningens Dankort-omsætning og antal Dankort-transaktioner. Bekendtgørelsen medfører endvidere øget fleksibilitet for forretningerne, jf. nedenfor.

Efter den nye bekendtgørelse må indløseres samlede opkrævning af betalinger fortsat ikke overstige omkostningerne ved driften af betalingssystemet (den såkaldte indtægtsramme). Til forskel fra tidligere udgør de samlede betalinger omfattet af indtægtsrammen både abonnementsopkrævningerne og de procentvise opkrævninger.

Bekendtgørelsen indeholder endvidere ændringer i reglerne for indløseres efterregulering af betalingerne. Summen af forretningernes betalinger for modtagelse af betalingsinstrumentet kan ved afslutningen af et kalenderår afvige fra omkostningerne, hvilket i praksis betyder, at indløser kan have en underopkrævning i forhold til den fastsatte indtægtsramme i et givent kalenderår. Indløser har efter den nye bekendtgørelse mulighed for at opretholde en akkumuleret afvigelse fra den senest gennemførte omkostningsundersøgelse. Såfremt den faktiske samlede sum af betalinger i et kalenderår er større eller mindre end indtægtsrammen, medregnes dette således i den akkumulerede afvigelse. Såfremt den akkumulerede opkrævning overstiger indtægtsrammen, skal indløseren nedsætte betalingerne i det efterfølgende kalenderår, så der ikke kan videreføres et overskud. Såfremt den akkumulerede underopkrævning udgør mere end 10 pct. af indtægtsrammen, kan indløser forhøje betalingerne i det efterfølgende kalenderår, så der maksimalt kan videreføres en akkumuleret underopkrævning på 10 pct. Indløser fortaber dermed retten til at opkræve et eventuelt yderligere underskud.

Efter den nye bekendtgørelse kan betalingsmodtagere, der vælger abonnementsbetalingen, endvidere vælge mellem at blive opkrævet månedligt eller kvartalsvis, hvor det efter den gældende abonnements-bekendtgørelse alene har været muligt med en kvartalsvis opkrævning. Betalingsmodtager kan skifte mellem opkrævningsfrekvens med et kvartals varsel til indløser. Dette ændrer ikke på størrelsen af den samlede opkrævning, ligesom alle opkrævninger fortsat sker bagudrettet. Betalingsmodtagere, der vælger den procentvise betaling, vil blive opkrævet månedligt.

Samlet set medfører ovennævnte ændringer ikke merbetaling for at modtage betalingsinstrumentet, idet den samlede betaling fortsat vil være baseret på de samlede omkostninger ved driften af betalingsinstrumentet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer på denne baggrund, at forslaget til bekendtgørelsen samlet set ikke vil have direkte positive eller negative erhvervsøkonomiske konsekvenser, og konsekvenserne vil derfor ikke blive kvantificeret yderligere.

Direkte erhvervsøkonomiske omkostninger:

Forslaget indebærer ikke en samlet merbetaling fra erhvervslivet, og af samme grund er det Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at forslaget samlet set hverken vil have positive eller negative erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Skatter, afgifter m.v.

Ikke relevant.

Administrative konsekvenser

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mener ikke, at der vil være væsentlige administrative konsekvenser som direkte følge af bekendtgørelsen.

Øvrige efterlevelseskonsekvenser

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mener ikke, at der vil være øvrige efterlevelseskonsekvenser som direkte følge af bekendtgørelsen.

Adfærdsmæssige virkninger

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skønner, at der ikke vil være væsentlige adfærdsmæssige virkninger af bekendtgørelsen.

Konsekvens på samfundsniveau

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skønner, at der ikke vil være væsentlige afledte effekter, som kan have en effekt på BNP.

Kvantificeringsskema for erhvervsøkonomiske konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Skatter, afgifter mv.: ikke relevant Øvrig efterlevelse: Ikke relevant	Skatter, afgifter mv.: Ikke relevant Øvrig efterlevelse: Ikke relevant
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Løbende lettelser: Ikke relevant	Omstillingsbyrder: Ikke relevant Løbende byrder: Ikke relevant